

Hans van Hartskamp uit Culemborg heeft zijn eigen schildersbedrijf

“Het gaat niet om het vallen, maar om het opstaan”

‘Een harde knokker’, zo noemt ondernemer Hans van Hartskamp (53) zichzelf. Hij is slechthorend geboren, net als zijn vader en jongste broer. Hans moest altijd harder lopen dan de rest en opgeven is dan ook geen optie voor hem. Dat heeft hij bewezen: sinds zes jaar heeft hij zijn eigen schildersbedrijf met vier dove schilders in loondienst. Zijn bedrijf, met de toepasselijke naam Dove Kwasten, levert net zulk mooi werk af als ieder ander schildersbedrijf.

Dat Hans slechthorend is, is niet te merken. Hij praat er op los en is een bevlogen verteller. Hans vertelt over zijn jeugd: “De artsen zeiden vroeger tegen mijn ouders: ‘Met een gehoorafwijking valt te leven hoor.’ Nou, dat viel best tegen. Gehoorapparaten kreeg ik niet. Daardoor heb ik een grote achterstand in mijn ontwikkeling opgelopen. Op de lagere school zeiden ze: ‘Jij bent te dom om te leren, ga jij maar iets met je handen doen.’ Vervolgens heb ik twee jaar

de slechthorendenschool doorlopen en daarna ben ik naar de ITO/LTS gegaan waar ik mijn diploma heb gehaald. Mijn vader was stukadoor en af en toe hielp ik hem met een klus, dus het werken met mijn handen zit in de familie. Schilderen vond ik een prachtig vak, dus ik ben naar de ambachtsschool gegaan waar ik mijn schildersdiploma heb gehaald. Je kunt er zoveel kanten mee op: behangen, decoreren, spuitwerk, houtrotreparatie, noem maar op.”

Harde knokker

“Op mijn 21e, nadat ik mijn gezeldiploma had gehaald, kreeg ik eindelijk gehoorapparaten. Vanaf dat moment ben ik me pas sociaal en maatschappelijk gaan ontwikkelen. Ik heb altijd harder moeten leren en meer mijn best moeten doen ten opzichte van anderen om hetzelfde resultaat te halen.” Op de vraag wat dat met hem doet als mens, antwoordt Hans: “Je wordt er een hele harde knokker van. Niets of niemand kan mij overspannen krijgen, ik ben heel stressbestendig. Als ik iets wil, bijt ik me er in vast en ik laat niet meer los totdat ik het heb bereikt. Hoe meer tegenslag ik krijg, des te harder kom ik boven. Het gaat niet om het vallen, maar om het opstaan.”

Ommekeer

Er kwam een ommekeer in het leven van Hans, nadat hij jarenlang in loondienst als schilder had gewerkt. Hans vervolgt: “Rond mijn veertigste kreeg ik een zwaar motorongeluk. Tijdens mijn revalidatieperiode ben ik weer de schoolbanken ingedoken. Ik volgde een commerciële opleiding en nadat ik die had afgerond ben ik jarenlang vertegenwoordiger geweest. Omdat ik als oudere werknemer aan de slag ging, merkte ik dat ik vele stappen achterliep op collega’s. Ook daar deed ik mijn uiterste best om die in te lopen. Bij verschillende werkgevers heb ik ervaring opgedaan, maar bij mijn laatste werkgever

Over Hans van Hartskamp

Hans van Hartskamp (53) is sinds zijn geboorte slechthorend. Na een zwaar motorongeluk begon hij zes jaar geleden zijn eigen schildersbedrijf Dove Kwasten en hij heeft nu vier dove schilders in dienst. Hans is getrouwd met Angelique en woont in Culemborg. Ondanks het motorongeluk toert hij nog steeds graag samen met zijn vrouw op de motor: “Tot Rome aan toe.” Ook racefietsen is een grote passie. Hans: “Afgelopen zaterdag heb ik nog Limburgs Mooiste gefietst. 110 kilometer in die hitte. Man, man, ik ging kapot. Ik ben nog nooit zo diep gegaan, ik was volledig gesloopt. Maar ik heb het gehaald!”

klikte het niet met de manager. Er zat niets anders op dan afscheid van elkaar te nemen. Toen zat ik er wel even doorheen. Ik was 47 jaar en werkloos. Wat nu? Het ligt niet in mijn aard om bij de pakken neer te zitten. Ik wilde niet in een negatieve spiraal terecht komen en al helemaal niet in de bijstand.”

Leren schilderen met gebarentaal

Hoe pakte Hans de draad weer op? Hans: “Het schildersvak kriebelde weer. Maar waarmee zou ik me kunnen onderscheiden? Toen kwam het. Stel je eens voor: zet tien schilders op een rij waarvan er één doof is. Ze bieden allemaal dezelfde kwaliteit, dezelfde prijs en dezelfde snelheid. Wie springt er dan uit? De schilder die doof is. Toen wist ik: dát wordt mijn *unique selling point* zoals dat in sales-termen heet. Zo is het idee ontstaan om voor mezelf te beginnen. Dit wordt mijn zesde jaar als zelfstandig ondernemer en ik heb nu vier werknemers in dienst: Chris, Bertus, Danny en Johan zijn alle vier doof. We communiceren en overleggen via ondersteunend gebarentaal en via Whatsapp. Omdat ik een erkend leerbedrijf ben, heb ik ze zelf het vak geleerd en ik begeleid ze dagelijks. Dat kost veel tijd en vergt meer investering dan wanneer je een schilder in dienst neemt die niet doof is. Maar het geeft me veel voldoening. Zo heeft een van onze schilders ontslag genomen bij de sociale werkplaats en is hij bij mij komen werken. Hij verdient nu een paar honderd euro meer, da’s toch mooi?” Op de vraag hoe hij dove werknemers werft, antwoordt Hans: “Vooral via mijn netwerk, maar ook via dovenorganisaties. Op dit moment ben ik weer op zoek naar een nieuwe werknemer, dus als iemand nog een doof persoon kent die als schilder aan het werk wil: kom maar door!”

Erkenning

“Een VVE in Woerden met zo’n 22 appartementen is voor mij speciaal. Zij waren mijn eerste klant en na vier

jaar vroegen ze mij opnieuw. Ja, daar was ik wel trots op. Daarmee had ik bewezen dat ik hun vertrouwen had gewonnen en het gaf mij erkenning dat ik kwalitatief net zulk goed werk lever als ieder ander bedrijf. Wij zijn goed in onderhouds- en renovatieschilderwerk en ook houtrotreparaties doen we zelf. Een mooi project was de Schaapweimolen in Rijswijk. Maar ook vrijstaande villa’s en VVE’s behoren tot ons dagelijks werk.”

Voordelen

Of dove schilders voordelen hebben? Hans: “Ja hoor, mijn klanten hebben geen last van een radio die keihard aan staat, heen en weer geblèr of irritante ringtones, haha! En je maakt wel eens wat mee. Zo stond Johan, een van mijn werknemers, op de steiger op z’n gemakje te schilderen. Een man loopt voorbij en zegt ‘Hallo’ tegen Johan. Maar Johan is doof, dus die zegt niks terug. Die man kijkt mij aan en zegt: ‘Da’s zeker een Pool, hè?’ Ik zeg: ‘Nou nee hoor, deze is gewoon doof.’ Verder verschilt mijn bedrijf niet van andere schildersbedrijven hoor. Mijn jongens doen net als andere schilders gewoon met plezier hun werk.”

Maatschappelijk verantwoord ondernemen

“Ik schilder zelf nog, want het blijft een fantastisch mooi vak. Ik kan echt enorm genieten als ik een mooie klus heb opgeleverd. Maar het ondernemerschap, onderhandelen over prijzen, netwerken en de commerciële werkzaamheden die erbij horen vind ik nét iets leuker. Ik zet me ook hard in om bedrijven ervan te overtuigen mensen in dienst te nemen of in te huren die een afstand hebben tot de arbeidsmarkt. Maatschappelijk verantwoord ondernemen zit bij veel bedrijven nog niet tussen de oren, terwijl je deze mensen overal kunt inzetten: op kantoor, bij de facilitaire dienst, in de keuken, als hovenier of tuinman of voor schilderwerk. Ik hoop dat de politiek en het bedrijfsleven zich daar meer bewust van worden, zodat ook dove of andere mensen met een beperking volop mee kunnen draaien in de maatschappij.”